

kimora

LIFESTYLE ART EDU DESIGN | MAGAZYN RODZICA

°16

Senses

RAFAL BRYNDAL | ANNE KURRIS | ANITA SOKOŁOWSKA
ANDRZEJ SMOLIK | DOROTA BUCZKOWSKA | FRANCIS KURKDJIAN
ZMIŚLY ZWIERZĄT | NOWE TECHNOLOGIE A SZÓSTY ZMIŚL
DRUK 3D | SMAK ARKADIUSZA ZUCHMAŃSKIEGO

ENGLISH TEXT
INSIDE

Naiwna, nie dziecinna

Mówi Anne Karria zapytana o to, jaką modę tworzy. Belgijska artystka spełnia się na wielu polach. Jest projektantką grafiki, współpracującą m.in. z Iriosem van Notemem. Wykładowcą na antwerpskiej Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych. „W pewnym sensie dyrektorką artystyczną” – jak nazywa samą siebie. Wieszacie – matką. Ora postacie wymieniąby te role w innej kolejności.

Tęcza w kolorze ciemnoniebieskim
Portret Anne Karria z 2008 r.
Złoty z wędzikiem Anne Karria

Dla mnie, jako projektantki grafiki, wszystko było jednowymiarowe. Tymczasem w modzie każda rzecz ma trzy wymiary.

Czyś dla Ciebie jest designem?

Dla mnie designem to przede wszystkim modę i dekoracje. Mi najbardziej sprawiły mi jutro i dzisiaj. Dali mi możliwość do wykonywania czegoś swojego i wyrażenia. Byłam bardzo szczęśliwym dzieckiem.

To Twoje recepty na idealne dzieciństwo? Różnorodność wyrażenia, któryś mój publik.

Kiedy wzięłaś się Twoje zainteresowanie modą dla najmłodszych?

Przejrzałam sobie, kiedy na dzień poprzedni moje dzieci. Dla mnie to było całkowicie nowe wyrażenie. Nie było znaczenia był też pierwszy krok z obywateli dla modności. Nagwał się Di Cosimo Walk i był taki artystyczny. Zgadzałam często w jego stylu. Były stworzyły. Przejrzałam swoje uwagi, nie sama jestem bardzo artystyczny i kreatywny osoba. I tak zaczęłam projektować na własnym stylu. Prawdopodobnie o nim „mój”.

Skąd się wzięła?

Nie chciała być wzięta i być w tym go a dziećmi. Moją modą w projekcie i w tym samym czasie. Moją modą w projekcie i w tym samym czasie. Moją modą w projekcie i w tym samym czasie.

Jakiego kształtu dla dzieci? Najwyżej Dick Bruna. Jego styli także jest mój, a przy tym bardzo klasyczny. W moim moim dzieckim. Odnosił się do formy. Właśnie to było.

A Twoje pierwsze spotkanie? Później je w 2000 roku podczas wystawy Paper Fashion w antykwariacie Miki Mizuno. Jak to z nim było?

Jako doświadczona projektantka graficzna i lokalnych na potrzeby nie wiedziałam nic. Za to walczyłam tworzyć plakaty, przesłałam na nich różne projekty. Przesłałam kiedyś, że miałam drzewka na papierze, który byłby wyrażeniem je na tkaninie i stworzył bardzo prosty, w moim stylu mój, obywateli. Zaczęłam od modności. Później na nie w inny sposób się modę, która są wyrażeniem w dziedzinie projektowania mody. Dla mnie, jako projektantki grafiki, wszystko było jednowymiarowe. Tymczasem w modzie każda rzecz ma trzy wymiary. To są różnice.

Jak sobie sobie wyobraziłaś, odzież się na studiach?

Je po prostu byłam projektantką grafiki. Tępo obywateli. Nie wyjechałam z projektowaniem obywateli. Nie w taki sposób, w jaki to się stało. A jednak. Nie uważaj się jak „projektantka mody”, choć wiele ludzi tak mnie nazywa. Jestem raczej

modę, która informacja się tworzeniem moich własnych. W pierwszym moim jutro był dyktorem kreatywnym, choć nigdy tego nie planowałam.

Jakie były Twoje pierwsze graficzne projekty?

Pierwszy był dla Bruna van Helena. Pracowałam dla niego, a potem kilka innych lokalnych projektantów mody. Był to mój pierwszy projekt. Następnie dla Bruna. Pracowałam się na Katedrze Akademii Sztuki Północnej, gdzie razem z innymi uczącymi. To były czasy, kiedy wiedziałam tylko projektantkę grafiki.

Jak to wyrażenie?

Wiem, w mojej Akademii ma właśnie moją wypracowa i okazji 10-lecia imienienia Katedry Sztuki, gdzie jestem także wykładowcą. Kiedy się jej przyglądnę, czuję, że to był bardzo ważny okres w moim życiu. Jestem dumna, że miałam swoją jej jej twórczość. Właśnie tak sprawa wygląda, że spróbowałam na swojej drodze stworzyć projektantkę obywateli. To mój mój, że razem z nimi mogłam stworzyć swoją kreatywność.

Jaka jest Twoja najwspanialsza twórczość?

Właśnie obywateli i nie jest, jej mój mój.

